

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I.**, bývajúceho vo S., zastúpeného JUDr. J., advokátom v B., proti žalovanej: **L.** so sídlom v S., za účasti vedľajšieho účastníka S., pobočka S., **o náhradu škody**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde S. pod sp.zn. 6 C 318/2000, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. júna 2007 sp.zn. 141/2006, 4 Co 145/2006, 146/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd S. rozsudkom z 23. júna 2005 č.k. 6 C 318/2000- 310 v spojení s opravným uznesením zo dňa 16.2.2006 č.k. 6C 318/2000-367 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 695 050 Sk, v prevyšujúcej časti (do uplatnenej sumy 3 360 000 Sk) návrh zamietol a rozhodol o náhrade trov konania.

Krajský súd v Prešove na základe odvolania žalobcu rozsudkom z 11. júna 2007 sp.zn. 141/2006, 4 Co 145/2006, 146/2006 rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného 448 500 Sk a vo zvyšku v tejto (zamietajúcej) časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a rozhodol o náhrade trov celého konania.

Proti rozsudku odvolacieho súdu vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, podal žalobca dovolanie. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Na odôvodnenie dovolania uviedol, že napadnutým rozhodnutím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že odvolací súd sa nezaoberal jeho námietkou týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu vo vzťahu k násobku bodového ohodnotenia. Namietal, že v rozhodnutí súdu prvého stupňa chýba predovšetkým zdôvodnenie toho, prečo nie je možné priznať mu 22- násobné zvýšenie bodového ohodnotenia.

Žalovaná aj vedľajší účastník navrhli dovolanie zamietnuť, pretože ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože podľa § 236 ods. O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa (§ 236 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku).

Z ustanovenia § 238 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ods.1), proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odchyľil odvolací súd od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ods.2) a proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa za predpokladu, že odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (ods.3).

Za zmeňujúci rozsudok možno považovať iba také rozhodnutie, ktorým odvolací súd vecne zmeňuje rozhodnutie súdu prvého stupňa o predmete sporu a nahrádza ho svojím iným rozhodnutím o veci samej. O vecnú zmenu ide vtedy, ak oba sudy odlišne posúdili okolnosti

významné pre rozhodnutie, v dôsledku čoho dospeli k rozdielnym skutkovým a právnym záverom, následkom čoho odlišne konštituovali alebo deklarovali práva a povinnosti účastníkov. Z uvedeného vyplýva, že rozhodujúcim nie je formálne hľadisko, t.j. ako odvolací súd zoštylizoval alebo zostavil výrok svojho rozhodnutia, ale vecné hľadisko, t.j. či výsledkom porovnania obsahu oboch rozsudkov je vyššie spomenutá odlišnosť.

V prejednávanej veci odvolací súd svojím rozsudkom zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 448 500 Sk. Porovnanie rozhodnutia odvolacieho a prvostupňového súdu vedie k záveru, že sú rovnaké čo do povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 695 050 Sk, z dôvodu náhrady škody z titulu poškodenia zdravia a zamietnutia žaloby čo do 216 450 Sk. Oba súde dospeli teda k zhodnému skutkovému i právnemu záveru.

Rozdielnosť rozsudku odvolacieho oproti rozsudku súdu prvého stupňa je v časti týkajúcej sa sumy 448 500 Sk. Odvolací súd v tejto časti návrhu žalobcu vyhovel, Žalobca však túto časť výroku rozsudku odvolacieho súdu nenapadol dovolaním. Jeho dovolanie by nebolo ani prípustné, pretože v tejto časti bolo rozhodnuté v jeho prospech.

Z uvedeného vyplýva, že v dovolaní napadnutej časti ide o potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu. Proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený, je prípustné dovolanie len za podmienok uvedených v ustanovení § 238 ods. 2 a 3 O.s.p. V preskúmvanej veci tieto však naplnené neboli.

Bez ohľadu na to, či odvolací súd rozhodol rozsudkom alebo uznesením, pripúšťa ustanovenie § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. dovolanie proti jeho rozhodnutiu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných, v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, o nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, o nedostatok riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o nedostatok zákonom predpísaného spôsobu začatia konania, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Z vymenovaných procesných väd je v dovolaní namietaná vada konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv (napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom - § 41 O.s.p., nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy - § 44 O.s.p., vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali - § 123 O.s.p., byť predvolaní na súdne pojednávanie - § 115 O.s.p., na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk - § 158 ods. 2 O.s.p.). K takej vade v preskúmanom konaní nedošlo.

Pokiaľ žalobca tvrdí v dovolaní, že vada konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. spočíva v tom, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov treba uviesť, že ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia súvisí s tzv. inou vadou konania (§ 241 ods.2 písm. b/ O.s.p.), ktorá je však spôsobilým dovolacím dôvodom, iba v prípade, ak je dovolanie prípustné.

Keďže dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by založili prípustnosť dovolania podľa § 237 a § 238 ods. 1 až 3 O.s.p., bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však ich náhradu nepriznal, pretože jej žiadne v tomto štádiu nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :